

ikke være saa, at fordi en ung Mand eller Kvinde tager fast Arbejde i By eller paa Land hos private Husbønder, træder de ind i en særlig Klasse Arbejdere, thi det vilde ogsaa i mange Tilfælde betyde, at de blev betragtet som en Klasse Arbejdere, der egentlig er ringere end andre.

Den højtærede Minister forsvarede meget stærkt Bestemmelsen i § 7 vedrørende Kontrollen med, at der ikke i Medhjælperes Værelse nydes eller opbevares Spiritus. Jeg rettede min Anke mod denne Paragraf, ikke fordi jeg er imod, at der føres offentlig Kontrol med, at unge Mennesker ikke nyder Spiritus, eller imod Kontrol med, at Spiritusnydelse ikke finder Sted under Forhold, som vi alle maa være enige om er uforsvarlige. Nej, jeg ankede over Paragraffen, fordi den giver Husbonden Adgang til uden Hensyn til Ædruelighedsformaal at øve en Kontrol med de unge. Det kan blive ikke alene generende, men det kan blive i højeste Grad uretfærdigt imod de paagældende. Jeg sigter herved til, at al Lovgivning af denne Art først og fremmest maa tage i Betragtning, at inhumane Husbønder kan benytte saadanne Bestemmelser til at øve uberettiget Kontrol, give dem Adgang til at komme ind paa Værelserne og forlange Kister, Skabe eller Komoder aabnet og gennemrode det hele under Foregivende af, at de søger efter Spiritus, medens Hensigten kan være en ganske anden. Den nævnte Paragraf kan misbruges i højeste Grad, og derfor er jeg imod den. I øvrigt er jeg imod Optagelse af al den Slags i en Lov, hvor vi ikke beskæftiger os specielt med Børneopdragelse eller med Ungdommens Opdragelse; det er ikke det, denne Lov specielt tager Sigte paa. Den tager Sigte paa at beskytte de unge imod hensynsløs Behandling og utilbørlig Udbytning i den arbejdende Stilling, de indtager, selve Opdragelsen paahviler andre Institutioner og maa behandles i helt andre Love; og det sker jo ogsaa, det sker gennem Værgeraadsløven, igennem vor Skolelovgivning o. s. v. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke tror, at der en skønne Dag møder en Deputation frem fra Foreningen „Bort Æd Tobakken“ og beder ham om at stille et mndringsforslag til Lovforslaget om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, saaledes at der bliver føjet en yderligere Bemærkning til § 7 om, at Tyendet ikke maa ryge Tobak, og at der ikke maa findes Tobak i de Værelser, som behøves af Tyende under en vis Alder. Den Slags Ting tror jeg ikke vi skal beskæftige os med i Forbindelse med denne Sag. Jeg er, som sagt, betænkelig

ved den omtalte Bestemmelse, fordi den af hensynsløse Arbejdsgivere kan misbruges overfor de paagældende. Hvis Kontrollen udelukkende kunde begrænses til Spiritusnydelsen, var Stillingen jo en anden.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk) omtalte Lovforslagets § 28, hvilket giver mig Anledning til ogsaa at nævne denne Paragraf. I Modsætning til det ærede Medlem mener jeg, at Paragraffen er meget uheldigt affattet og let kan blive til Fortræd for Medhjælperne, medens det ærede Medlem fra Nørresundby syntes det ærede, at der i Paragraffen fandtes for lidt Beskyttelse for Husbonden. Bestemmelsen i 1ste Stykke om, at Medhjælperen er pligtig at betale Husbonden i Erstatning saa meget, som Halvdelen af den kontant Løn udgør for den vedtagne Tjenestetid, synes jeg er meget haard overfor Medhjælperen, og jeg er her enig med det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) om, at naar Husbonden og Medhjælperen ikke kan forliges, er der ikke noget bedre end hurtigst muligt at ophæve Forholdet. Jeg vil derfor langt hellere i § 28 have en Bestemmelse om, at hvis der opstaar Strid imellem Parterne, skal Forholdet hurtigst muligt hæves og afvikles med Udbetaling af Løn til Dato. Det er efter min Mening den allerbedste Maade at søge den Slags afgjort paa.

Det ærede Medlem fra Give troede ikke, at vi havde sat særlig Pris paa at komme af med den gældende Tyendelov, fordi den dannede Grundlag for en udmærket socialdemokratisk Agitation. Det er en Paa-stand, det ærede Medlem ikke burde have fremsat. Det er fra vor Side, at der først blev rejst Krav paa Rigsdagen om en Revision af Tyendeloven. Jeg har allerede omtalt denne Sags Historie: i 1903 fremsatte vi Krav om Revision, hvilket Krav førte til en Folketingsbeslutning, hvori den daværende Justitsminister opfordredes til at fremme Lovgivningsarbejdet i saa Henseende, det førte til Nedsættelse af Tyendekommissionen. Det ærede Medlem vil maa- ske henpege paa, at den daværende Repræsentant for Socialdemokratiet i denne Kommission, Sabroe, var af en lignende Opfattelse som det ærede Medlem: at man burde beholde en vis Beskyttelseslov ogsaa for det myndige Tyende. Det er imidlertid kun en Strid om Ord, naar man vil betegne det som et Standpunkt, hvorefter man har Lov til at hævde, at Folketingsmand Sabroe var Tilhænger af Tyendelovens Bevarelse. Jeg ved, at det er blevet hævdet, men det er ikke rigtigt. Lige fra vi for 15 Aar siden rejste Sagen til dette Øjeblik, har vi staaet